

PREDGOVOR

Od jula 2017.godine u Crnoj Gori je u primjeni novi Zakon o upravnom postupku. Nije riječ o zakonu o izmjenama i dopunama prethodnog zakona iz 2003.godine, već o sasvim novom, reformskom zakonu, koji kako u konceptualnom tako i pravno tehničkom vidu uvodi u sistem upravnog postupka nove institute a brojne institute koji su zadržani modifikuje.

Piscu ovog Predgovora, kao dugogodišnjem sudiji Vrhovnog suda Crne Gore u materiji upravnog spora poznata je jedna negativna činjenica. Da se u Crnoj Gori već decenijama, na prste jedne ruke mogu označiti oni koji se šire bave upravnim pravom. Šire, u smislu da se pored redovnog zanimanja koje se sastoji u primjeni pravila upravnog postupka, bave i pisanjem i objavljuvanjem stručnih radova iz ove oblasti.

Zato je za pohvalu i odavanje priznanja što su koleginice Mišela Manojlović i Ljubinka Radulović, našle motiva, snage i stručne hrabrosti da iskorače iz svakodnevice u primjeni upravnog postupka i odstupe od one tipične indikacije da se ne rijetko upravni postupak prosto primjenjivao kao običajno pravo.

Autorke ove knjige su se susrele sa jednom novom činjenicom, koja nije bila prisutna u sličnim radovima autora koji su ranije pisali ovu vrstu knjige. Naime, ranije je postojala objektivna mogućnost kretanja već „utabanim stazama“, s obzirom da se raniji Zakon o opštem upravnom postupku primjenjivao decenijama, kako u Crnoj Gori tako i u bivšem zajedničkom jugoslovenskom upravnom prostoru.

Sa početkom primjene novog Zakona o upravnom postupku, trebalo je u skladu sa novinama upodobiti i pravnotehnički izraz tihnovina u svom koncentrisanom izrazu, u formi, kojom se materijalizuju te novine. To su podnesci svih oblika i sadržaja kojima se vrši komunikacija javnopravnih organa sa stranakama i obrnuto, vrstama

procesnih odluka kojima se rukovodi postupkom i uopšte sa svim procesnim izražajima javnopravnih organa kojima se ostvaruju pravila postupka u praksi. Uz to, obrasce za primjenu pravila upravnog postupka uporedo prati i dovoljna stručna objašnjenja instituta vezanih za pojedine forme obrazaca, tako da sve to zajedno čini jedinstvo i medjusobno se dopunjaje.

Smatram da je ova knjiga pouzdan osnov da se ucrti zakoniti put djelovanja uprave i istovremeno pomoći građanima kada u svojstvu stranke ostvaruju svoja prava i pravne interese u upravnom postupku. Nadalje, nesumnjivo je da može na valjan način poslužiti advokaturi, studentima, kao i svim drugim koji imaju potrebu da se upoznaju sa procesnom problematikom ovog zakona.

Autor ovog Predgovora je uvjerenja da pisca knjige iz oblasti procesnih zakona, uvijek treba da prati svijest da praksa pojedina pitanja može unaprijediti, jer unapredjenje u naprijed navedenom smislu, je nikada do kraja dovršen proces. Jer, iza primjene pravila postupka stoje živi ljudi, a oni se nikada trajno i definitivno ne mogu smjestiti u zadate obrasce kojima se materijalizuju pravila postupka.

U Podgorici, dana 18.09.2017.god.

SRETEN IVANOVIĆ